

# З іржанням пінявим пасуться табуни...

Осип Мандельштам

З іржанням пінявим пасуться табуни  
Й іржею римською обарвилась долина;  
А сухозлотниця класичної весни  
На бистрині часу в прозорі далеч лине.

Вминаючи дубів осінній листопад,  
Що густо вкрив ніким не ходжені стежини,  
Я пригадаю профіль Цезаря улад  
Із звабою жінок — підступну цю картину.

Де Капітолій з Форумом лежать в імлі  
Й природи вимирання видно тихі кроки,  
Я чую Августа, й мов на краю землі  
Державним яблуком прокочуються роки.

Хай будуть в старості печалі всі ясні:  
Я в Римі народивсь, і він у мене в серці;  
Майнула осінь гожа, як вовчиця в сні,  
І — місяць Цезаря — мені всміхнувся серпень.

1915